Dodatek tygodniowy

przy Gazecie Lwowskiej.

Nr. 12. — Dnia 20. Marca 1858.

Bilans galicyjskiego stanowego Towarzystwa Kredytowego

za drugie półrocze 1857.

(Obacz N. 33. Dodatku tyg. T. VII. z r. 1857.)

A) Fundusz umarzający.

a) Pożyczki hypoteczne:

	zł. kr.	zł. kr.
Stan pożyczek hypotecznych z końcem czerwca 1857	11,836.030 47	
Na II półrocze 1857 zabezpieczono i wydano	80.700 .	11,916.730 47
Z tego umorzono:		
ratami według planu umorzenia	99.833 22	
spłatami nad plan umorzenia gotówką .	280 24	
" " " listami zastawnemi	100.200 .	200.313 46
Pozostało z końcem tego roku:		
na dobrach hypotecznych		11,716.417 1
w kasie gotowizną		82 59
Razem . . .		11.716.500 .

Od zaprowadzenia Towarzystwa kredytowego w r. 1843 po koniec grudnia b. r. wypożyczono na hypotekę dóbr ziemskich		14.169.500 .
Spłacono zaś z nich:		
według planu gotowizną	1,719.857 2	
nad plan spłatami dobrowolnemi gotówką	88.525 57	
" " " listami zastawnemi	644.700 .	2,453.082 59
Pozostała na hypotekach suma powyższa		11,716.417 1
a w kasie kwota od losowania pozostała		82 59
Suma ze stanem ważnych listów zastawnych zgodna		11,716.500 .

b) Kwota umarzająca:

	zł. kr.	zł. kr.
Od losowania za I. półrocze 1857 pozostała ilość	69 13	
Za II półrocze 1857 przypadło na umorzenie kapitału	100.113 46	100.182 59
Z tego przeznaczono do losowania . .		100.100 .
Zostało na I. półrocze 1858 w kasie .		82 59
Od istnienia Towarz. Kredyt. spłacono na umorzenie pożyczek hypotecznych według planu gotowizną	1,719.857 2	
nad plan "	88.525 57	1.808.382 59
Przeznaczono zaś do losowania po koniec tego półrocza		1,808.300 .
Została w kasie ilość powyższa . . .		82 59

c) Odsetki od pożyczek hypotecznych i za kupony.

Na prowizyę przypadło z spłat ratalnych za II. półrocze 1857	238.345 7
Za kupony od ważnych listów zastawnych w obiegu będących należy się zaś	238.336 .
Przewyżka z ułamków powstała . . .	9 7
przeszła według §. 24 ustaw na fundusz rezerwowy.	
Za cały czas bytu Towarzystwa Kredyt. wynoszą odsetki od pożyczek hypotecznych	5,439.332 50
Prowizya zaś za przypadłe kupony . .	5,439.190 .
Zyskał więc fundusz rezerwowy ogółem	142 50

	Sztuki listów zastawnych					Pojedyńczo	Razem	
	po 10,000	po 5,000	po 1,000	po 500	po 100	zł.	zł.	kr.
d) Emisya listów zastawnych.								
Z końcem czerwca 1857 było listów zastawnych w obiegu .	145	221	6849	3054	9051	11,836.100		
W tem półroczu wydano:								
Na nowe pożyczki	.	1	70	9	12	80.700		
W skutek przepisania dawniejszych	1	.	1	.	1	11,100		
" amortyzowania	.	.	.	.	1	100		
Razem . . .	146	222	6920	3063	9065	.	11,928.000	.
Ściągnięto w tem półroczu z obiegu:								
Losowaniem	1	2	59	26	81	100.100		
Spłatą nad plan umorzenia na pożyczki hypoteczne	.	4	65	24	32	100.200		
Przepisaniem	.	.	8	4	11	11.100		
Amortyzowaniem	.	.	.	.	1	100		
Razem . . .	1	6	132	54	125	.	211.500	.
Zostało z końcem tego półrocza ważnych listów zastawnych	145	216	6788	3009	8940	.	11,716.500	.
Od zaprowadzenia Towarzystwa Kredytowego do końca grudnia 1857 puszczono listów zastawnych w obieg, ogółem	275	366	9584	3797	10836	.	17,146.100	.
Ściągnięto z obiegu:								
Losowaniem	10	50	1104	453	1278	1,808.300		
Spłatą pożyczek hypotecznych	10	17	391	87	252	644.700		
Przepisaniem	110	83	1299	242	363	2,971.300		
Amortyzowaniem	.	.	2	6	3	5.300		
Razem . . .	130	150	2796	788	1896	.	5,429.600	.
Pozostało w obiegu jak wyżej	145	216	6788	3009	8940	.	11,716.500	.
I ta ilość jest zupełnie równa ze stanem pożyczek hypotecznych, obok wykazanych, w myśl statutu Towarzystwa kredytowego §. 15 i 88.								
Wartość hypotek 1132, obliczona podług zasad dotąd w używaniu będących, wynosi	.	.	.	.	.	.	46,820.454	6

B) Fundusz rezerwowy.

a) Wynikłości zarządu w II półroczu 1857.

Przychody:

	zł. kr.	zł. kr.
Z opłat za wygotowanie listów zastawnych	75 30	
Z obrotu własnych listów zastawnych	4.943 10	
Prowizyj z pożyczek na zastawy	5.184 5	
„ od listów zastawnych	12 043 29	
„ „ innych efektów	1.364 10	
„ za zwłokę	1.890 10	
„ „ eskontowanie	548 42	
Czynszów z gmachu Towarzystwa kredytowego	5.450 .	
Z należytości bankowych	29 50	
Z ułamków we funduszu umarzającym	9 7	31.538 13

Wydatki:

Płace dyrektorów, urzędników i sług	9.569 20	
Diurny	1.996 .	
Pensya wdowy po urzędniku	125 .	
Zasiłki i wsparcia	350 .	
Potrzeby kancelaryjne	1.743 9	
Stęple do kuponów i koszta pocztowe	1.353 38	
Czynsz najmu ubikacyi dla Towarzystwa kredytowego	1.300 .	
Koszta druku wygotowania listów zastawnych	1,158 23	
Podatki z domu i jego utrzymanie	2.336 10 1/4	
Nadzwyczajne wydatki	119 1	
Prowizyi od kwoty nielosowanej, z funduszu rezerwowego pokryć się mającej	1 20	
Strata przy zużyciu sprzętów i maszyn wynikła	246 9	20.298 10 1/4
Okazuje się czysta przewyżka		11.240 2 3/4

b) Stan majątku:

Majątek Towarzystwa kredytowego wynosił z końcem I półrocza 1857	762.363 51 1/4	
Do tego uboczna przewyżka z tego półrocza	11.240 2 3/4	
Okazuje się stan majątku z dniem 31. grudnia 1857		773.603 54

a ten wynika następnie:

Stan czynny:

W gotowiźnie	30.130 58 3/4	
W listach zastawnych podług wartości imiennej	607.200 .	
W asygnacyach kasy centralnej	50 000 .	
Wartość realności podług kosztu	169 644 12 2/4	
„ sprzętów i narzędzi	7.604 28	
W wierzytelnościach, a to:		
pożyczek na zastawach	295.032 50	
u domów handlowych	87.287 43	
innych danych zaliczek	1.119 59 3/4	
zaległych prowizyi	2.482 .	
„ czynszów z realności	200 .	
„ rat funduszu umarzającego	30.455 35	
„ należytości za wygotowanie listów zastaw.	2 30	1,281.160 17

Stan dłużny:

	zł. kr.	zł. kr.
Nieodebranych prowizyi za kupony	312.920 .	
Zaległych kapitałów za wylosowane listy zastawne	100.400 .	
Wypłaty rat na przyszły rachunek	26.540 34	
Pozostała od losowania kwota umarzająca niżej 100 złr.	82 59	
Zaległych płac	750 .	
Domom handlowym	61.091 54	
Innych, różnym należących się zaliczeń	5.643 38 1/4	
Depozytów w gotowiznie w reszcie kasowej zawartych	127 17 3/4	507.556 23
Czysty stan majątkowy jak wyżej		773.603 54
Otrzymany fundusz zakładowy wynosił		450.617 31 1/4
Ogół pomnożenia majątku od założenia Towarzystwa kredytowego		322.986 22 3/4

c) Obrót własnych efektów.

Listy zastawne:

Z końcem zeszłego półrocza było w zapasie		586.700 .
W tem półroczu przykupiono	247.800 .	
„ „ sprzedano	227.300 .	
Zatem przybyło		20.500 .
Zapas z końcem półrocza wynosi więc		607.200 .

Inne efekta:

Z końcem przeszłego półrocza było w zapasie		105.500 .
W tem półroczu przybyło	60.000 .	
„ „ ubyło	115.500 .	
Ubyło więc		55.500 .
Pozostało w kasie		50.000 .

d) Pożyczki na zastawach w gotowiznie.

Z końcem przeszłego półrocza było na zastawach		250.007 31
W tem półroczu rozdano	232 320 .	
Zwrócono zaś	187.294 41	
Przybyło więc		45.025 19
Z końcem tego półrocza było na zastawach		295.032 50

C) Cudze depozyta.

W efektach:

Z końcem przeszłego półrocza było w zachowaniu		898.850 .
W tem półroczu przybyło	705.500	
„ „ odebrano	689.750 .	
Pomnożyło się o		15.750 .
Z końcem tego półrocza pozostało w zachowaniu		914.600 .
mianowicie:		
pożyczek w listach zastawnych	2.500	
zastawów na pożyczki w listach zastawnych	656.900 .	
„ „ „ w obligacyach	124.650 .	
kaucyi	2.600 .	
listów zastawnych do przepisania złożonych	20.000 .	
innych depozytów dla zabezpieczenia Towar. kred. w list. zastaw.	700 .	
takichże w obligacyach	107.250 .	914.600 .
W gotowiznie		127 17 3/4
Ogółem		914.727 17 3/4

D) Ogólny ruch kasowy.

Zapas kasowy z końcem czerwca	21.617 54 2/4	1,523.250 .
W tem półroczu wpłynęło	872.643 17 3/4	1.113.700 .
Suma wpływów	894.261 12 1/4	2,636.950 .
Wypłaty czyniły	864.130 13 2/4	1,134.250 .
Reszta kasowa z końcem grud. 1857	30.130 58 3/4	1,502.700 .

(D. n.)

Bagna i Moczary,
w administracyjnym okręgu lwowskim.

(Ob. Nr. 3, 5 i 9 Dod. tygodniowego.)

III.
Bagna i Moczary Jaryczowskie.

b) Prace dokonane.

Przed laty trzydziestu kiedy po pierwszy raz zaszła kwestya zniewodnienia bagien Jaryczowskich do Buga, chodziło przedewszystkiem o rozpoznanie, czyli te wszystkie wody dadzą się bezpiecznie spuścić do Buga, czyli przez to sama powierzchnia Buga nie zostanie podniesioną, czyli Bug nową masą wód podsycony, gorszym wylewem zagrażać nie będzie, więc czyli mieszkańce obrzeżni przez to samo nie będą na większe jeszcze szkody wystawieni niż bywało przed tem.

Ówczesny zatem rząd gubernialny, chcąc w tej mierze mieć zupełną pewność, wyprawił w roku 1827 p. Kutscherę podówczas pod-inżeniera przy budowniczej dyrekcyi z poleceniem rozeznania na miejscu wszelkich stosunków i sytuacyi hydrometrycznej, i podania dat stanowczych, ażeby odpowiednią uskutecznić dało się niwelacyę wszystkich wód Jaryczowskich.

W myśl polecenia tego, pod-inżynier mając na względzie jakby najlepiej spuścić wszystkie te wody, osuszyć grunta i przeistoczyć w wydatne łąki, a nadto chcąc tego dokonać zgodnie do obopólnych życzeń wszystkich mieszkańców obrzeżnych, podał następujące projekta:

a) Znieść staw ostapkowiecki; zniżyć legar wrębny czyli gróntal przy łotokach młyńskich o kilka calów, a wodę zostawić do 18 calów wysokości; zaś na potrzebę młyna i hamerni prowadzona być miała młynówka łącząca wody zbywające od młyna buskiego i z rzeczki Rokitny, którąby potem dwoma korytami dostarczała dostatek wody do owych Zakładów. W czasie wezbrania Buga, mogła powódź mieć ujście po za tamy w stronie południowej, gdzie złączywszy się z wodami Pełtwy śnadnie łożyskiem stawu ostapkowieckiego upływać mogła.

b) Radził powtóre oczyścić niezwłocznie i wyszlamować z wszelkich nabojów koryto Pełtwy od uścia aż do Kutkorza;

c) W Kutkorzu zaś samym zniżyć powierzchnię stawu o calów 38, a gróntal czyli legar wrębny przy łotokach młyńskich o 24 calów; następnie gruntale wrębne przy tartaku i śluzie od prochowni o 32 cale, zatem i same stępy prochowni o tyle, nakoniec ażeby i gróntal przy samych śluzach kutkorskiego stawu o 36 calów został zniżony, a zbyteczna woda opuszczona rowami.

d) Oczyścić Jaryczówkę od uścia aż po sam główny kanał.

e) Poprawić główny kanał ile możności granicami wdłuż Żydatycz, Dublan, Grzybowic do Hamulca, w rozległości na 16,500 sążni, a ze spadem co sto sążni po 4 cale;

f) Dalej podał projekt, ażeby w Zadwórzu zniżyć legar wrębny czyli gróntal przy młynie o 39 calów, a powierzchnię wody utrzymać w wysokości 15 calów, a dać jej spadu na 30 calów, i stosownie młyn przebudować; nadto iż potrzeba poprowadzić kanał, ze śluzą na 4 sążni, a z zastawkami takiej wysokości, ażeby woda na równi z wodą przy młynie stała, to jest na 15 cali;

g) Znieść staw w Podliskach wielkich, a oraz i młyn podsobojny o dwóch kamieniach na nim; tudzież

h) Znieść staw w Nowym Jaryczowie, a na młyn zostawić i wyprawić młynówkę od młyna zapytowskiego;

i) Dla dostarczenia potrzebnej jeszcze wody do młynów Staro- i Nowo-Jaryczowskich, jako też na Romansówce, radził projekt puścić wodę z rzeczki Brzuchowicy do Rokitny korytem 9 stóp szerokiem, które przychodzić miało po nad główny kanał.

k) Dalej radził projekt kilka pobocznych kanałów; tudzież

l) Sprowadzenie i regulacyę Brzuchowicy od Grzybowic do Karwat; i

m) Przekopanie rowów tam gdzie się potrzeba okaże.

Równocześnie podał ten sam inżynier projekt spławienia Rokitny i osuszenia doliny sieciechowskiej między Stroniatynem, Koszelowem, Doroszowem i Grzędą; lecz pomijamy to, gdyż po zniesieniu stawu sieciechowskiego, a stosownem osadzeniu młyna, dolina sieciechowska już od dawna jest zniewodniona.

W latach 1829 i 1830 rozpoczęły się w złoczowskim, lwowskim i żółkiewskim obwodzie układy względem konkurencyi i przyjęte zostały propozycye wszystkich tych właścicieli, których to dzieło obchodziło, z wyjątkiem państwa buskiego. W tę konkurencyę wchodziły wszelkie wydatki jakie łożyć przychodziłoby na osiągnienie wszystkim spólnego zamiaru, podjętego z dobrej woli, a takiego którego na mocy praw i przepisów po nikim wymagać nie można było, jako to: przekopów przy stawach i groblach, poprawy duktów, stoków i głównego kanału. Zaś nie wliczano do konkurencyi tych kosztów, któreby polegały na osobistej korzyści osób prywatnych, lub kosztów do jakich strona mogła być obowiązana na mocy prawa dla tego, iż narusza prawo własności cudzej, albo że jest nadużyciem albo że ogólnym przepisom sanitarnym i policyjnym uchybia. Koszta tego rodzaju ponosić miał każdy za siebie o ile się odnosiły do niego, zatem łożyć był winien ze swego na prowadzenie pobocznych kanałów i rowów, na rznięcie młynówek, na przebudowanie młynów i na przeistoczenie wszelkich przyrządów wodnych, jakoto, spustów, śluz, dróg i mostów, gdzie tego potrzeba była zasądzona.

Do tej konkurencyi pociągnięty został i fundusz Dyrekcyi wodnej już ze względu sanitarnego w ogóle, jako też by polepszyć stan gościńca warszawskiego, wystawionego na powodzie i ciągłe uszkodzenia, gdyż tamy grzybowieckie nie osłaniały bynajmniej drogi od wód zebranych, a w Grzędzie nawet przebiły się wody za tamę tak, że tylko z niebezpieczeństwem życia jechać tamtędy było można.

Pragnąc szczerze dobra spólnego, zrzekli się wszyscy właściciele ziemi wynagrodzenia za te grunta, których użyć przyjdzie pod kanały, spławy i rowy, i zobowiązali przyczyniać się na przyszłość do składek potrzebnych na stałe utrzymanie dzieła dokonanego, a to w tym samym stosunku, w jakim dziś do konkurencyi przystąpili.

Ale, chociaż te ugody tak pomyślnie się zapowiadały, nie jęto się jednak dzieła, i to lat wiele, bo dominium Busk zaprotestowało spuszczenie stawu ostapkowieckiego, ztąd powstały długie komisye, co wywołało nowe hydrometryczne doliny nadbużańskiej pomiary, aż do Tyszyc; wreszcie zaszedł rekurs państwa kutkorskiego przeciw zniżeniu wód na stawie kutkorskim, jako też łotok przy młynie i śluzach.

Przeszkodom prawnym nie było miary, i trudno było przewidzieć końca, gdyby przypadek był nie zaradził. Wielka powódź 14. czerwca 1838 roku zerwała groble na stawie ostapkowieckim, i zniesła tartak i hamernię; dominium Busk zabierało się zrestaurować groblę, poniszczone powystawiać na nowo budynki, i zbudować nową śluzę o 16 zastawkach. Przeciw takiemu wznowieniu zaprotestowali jednomyślnie wszyscy obrzeżni mieszkańce, i wnieśli prośbę za dawno już orzeczoną potrzebą zniesienia całkiem stawu ostapkowieckiego. — Ta sprawa bawiła jeszcze w toku, gdy 14. kwietnia w r. 1844, nowa powódź poniszczyła w Kutkorzu śluzy wiodące do prochowni, i groblę przy niej od Bezbrud, w trzech miejscach przerwała, a zaś dalszą na stawie zupełnie wyniosła. To dało powód połączenia kwestyi zniewodnienia Jaryczówki z kwestyą stawu ostapkowieckiego, i wzniecono nowe w tej mierze dyskusye. Ale mijały lata i do nic stanowczego nie przychodziło, i tylko ubolewać by można nad stratą tego czasu, gdyby w ciągu jego właściciele w Podliskach wielkich, w nowym Jaryczowie i Sieciechowie, sami stosownie do pierwotnego projektu nie pospuszczali byli stawów, i młyna na Romansówce nie zarzucili.

Dopiero w roku 1854 cała ta sprawa żywiej poparta została, gdy nowa powódź d. 13. marca zerwała powtórnie świeżo na stawie ostapkowieckim zrestaurowaną groblę, i nastręczyła stronom sposobność szukania pomocy i rady Rządu. Poszkodowani właściciele dóbr ziemskich, i gminy, tudzież gal. Towarzystwo gosp. tytułem nabytych w tej okolicy posiadłości dublańskich, wnieśli prośbę do JE. c. k. Namiestnika, by przeprowadzonym mógł być projekt zniewodnienia jako też i układy konkurencyi z lat 1829 i 30 uchwalone, i ile możności przyspieszony.

Przychylny słusznym życzeniom obywatelstwa Rząd nakazał niezwłocznie rewizyę wszystkich planów z roku 1827, a oraz rozpoznanie, jakie w tej mierze mogły od lat tylu zajść stosunki i zmiany. Czynności rozpoczęte były natychmiast, i ze względem na to, że po zerwaniu stawów ostapkowieckiego i kutkorskiego, sposobność się nadarzyła zniewodnić błota jaryczowskie przy uściu Jary-

czówki do Pełtwy i zregulować koryto Pełtwy i Bugu, jako i budowli na tych rzekach się znajdujących, a przeto że i kosztorys dawniej obliczony teraz się zmienić koniecznie musi, zwłaszcza, że cała rokitniańska dolina wyżej Sieciechowa, która przedtem zamoczarzona, dziś jest już sucha, i że moczary od uścia Jaryczówki do Hamulca, wynoszące 9.500 morgów, zostają w dwóch trzecich częściach w ręku posiadłości chłopskich, — więc odpowiednio do tych wszystkich względów wypracowano nowy wykaz repartycyi, i elaborat odesłano pod rozpoznanie i zasądzenie wysokiego ministeryum, które nie omieszkało przesłać pozwolenie swoje zaraz z rokiem 1855.

Nadto wys. c. k. ministeryum handlu, rzemiosł i budowli publicznych, uznając ważność dzieła, i chcąc ułatwić przeprowadzenie zamierzonego przedsiębierstwa, rozporządziło, ażeby wszelkie wyrobienie planów, i układów projektu, szło wyłącznie na koszt skarbu publicznego, a budowa by prowadzona była pod dyrekcyą naczelników z urzędu, nadto ażeby fundusz dyrekcyi budowniczej wodnej, sam od siebie przyczynił się w kwocie czwartej części wszystkich kosztów właściwej budowy w konkurencyi podjętej. Ale iż od roku 1828 ceny i stosunki się wcale pozmieniały, a dawniejszy wtedy na 16,061 złr. wywiedziony kosztorys, teraz około 41,900 złr. wynosił, zatem nakazana została reasumcya całej tej sprawy, ażeby jak najspiescniej do dzieła przystąpić.

Zaraz też w tym samym 1855 roku rozpoczęto roboty, tylko że je przerwała grasująca przez lato cholera, tak że dopiero w jesieni poświęcić im się dało 9 tygodni. Na przyszły rok 1856 Rząd chcąc dogodzić życzeniom przedsiębierców budowniczych, rozpisał licytacyę, lecz że przedsiębiercy warunków zobowiązania swego nie dopełniali, a drogi czas upływał, zatem rozwiązano kontrakty po dobremu, a na rok 1857 wzięto pod własny zarząd przeprowadzenie dzieła.

Roboty prowadzono dotąd we trzech miejscach, i z tego co się w tym roku 1857 dokonało, wróży jak najpomyślniej na przyszłość. Cała dolna część Jaryczówki w rozległości 1,150 sążni jest zupełnie oczyszczona; a główny kanał koło Zadwórza w długości 1,720 sążni jest skończony. W Zadwórzu samym zniżono młyn, a grundal (grombal) czyli legar wrębny osadzono o $46^{1}/_{2}$ cala głębiej; sporządzono boczną młynówkę, i wystawiono śluzę na głównym kanale. Od Zadwórza w górę do Jaryczowa, a od Brzuchowicy koło Żydatycz do warszawskiego gościńca wyrzucono rów, a właściwiej fosę szeroką na stóp 12, a głębokości 3 do 4 stóp, w rozległości 10,000 sążni, co ma służyć poźniej za koryto pod kanał, teraz tymczasowo ułatwia przystępu do miejsc błotnistych. Ogółem wyrzucono kopaliskiem 16,240 sążni kubicznych ziemi.

Oprócz tych robót około głównego kanału, poczyniono różne przekopy, i wyrzucono 1,182 sążni kubicznych ziemi, a to w tych miejscach gdzie Jaryczówka z Pełtewą się łączy, zmieniając tym sposobem uście Jaryczówki centralne, co tamowało ją w biegu, na uście pod kąt ujęte, które przyspiesza upław wody. Oprócz tych prac, wydobyto przynajmniej 250 kolosalnych palów z pod ziemi tam gdzie stały kutkorskie sadzawki.

Wydatki na to wszystko wynosiły około 19,500 złr., włącznie z kosztem niektórych robot w konkurencyi podjętych.

Takie dzieła w ciągu jednego roku dokonane, świadczą co może silna, wola a szczerze zajmująca się pomyślnością kraju i dobrem powszechnem jego mieszkańca. Trzydziestoletnie rozprawy, rady i układy nic nie przyniosły, raczej wzniecały tylko spory coraz więcej i więcej jedne z drugich urastające, ale gorliwość obywatelska Naczelnika Rządów sprawiła w jednej chwili, że teraz wartość ziemi w tej stronie o miliony się podniosła, a dobry byt mieszkańca w dolinach wiszeńskich, żołokijskich i jaryczowskich spodziewać się, zachowa wdzięczną pamięć tego co im opieka i opatrzna troskliwość Rządów dzisiejszych wyświadczyła.

Żydatycze, Maliczkowice, Lwów. R. 1508.

Zygmunt I. potwierdza co do trzeciej części darowiznę wsi Maliczkowice i Żydatycze kapitule lwowskiej od Janusza dziedzica uczynioną, z zastrzeżeniem służby podczas wyprawy wojennej.

Sigismundus Dei gracia Rex Poloniae, Magnus Dux Lituanie, Russie, Prussieq(ue) | Dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit vniuersis, Quomodo dum nomine venerabiliu(m) | Prelatorum et Canonicorum, tociusq(ue) Capituli, et presertim per venerabilem Joannem de Crowicza Decanu(m) et Canonicum Eccl(es)ie | **Lepol**ien(sis) exponeretur nobis, Q(uod) Nobilis olim Joannes al(ia)s Janusius de **Maleczkouicze** heres in humanis agens sanus me(n)te | et corpore existens, bona sua hereditaria videlicet **Zidatice** et **Maleczkowice** in terris Russie et districtu **Leopol**ien(si) consisten(tia) | cum alys villis et bonis mobilibus et immobilibus, vbicumq(ue) consisten(tibus), Ecclesie predicte Metropolitane **Leopol**ien(si) siue Capitulo eius prefato donauerit, Cumq(ue) pro parte eiusdem Eccl(es)ie Capituliq(ue) **Leopol**ien(sis) supplicatum fuisset nobis, | vt eandem donacionem approbaremus; Nos cultus diuini rac(i)one ac intuitu consiliariorum nostrorum, pro hac re nobis | supplicancium, Tametsi supplicatum fuisset nobis, q(uo) ad vniuersa bona consensissemus. Nos tamen successorum donator(is) | ipsius habentes racionem, duntaxat ad tertiam partem eorundem donatorum bonorum consenciendum duximus | et consentimus, sicq(ue) donacionem huiusmodi quo ad terciam partem approbamus, decernentes eam per Capitulu(m) **Leopol**ien(se) perpetuo iuxta tenorem donacionis haberi et possideri. Ita tamen q(uod) de ipsa tercia parte bonorum immo|bilium, que in iure terrestri consistunt, Expedicioni Bellice, quociens generaliter aut particulariter fuerit instituta | Juribus Nostris Regys et publicis oneribus satis fiat per ip(s)os donatarios effectualiter. Harum quibus Sigillum n(ost)r(um) | est appensum testimonio litterarum. Dat(um) **Cracouie** feria Secunda post dominicam palmarum Anno Domini **Mil|lesimo quingentesimo octauo** Regni vero Nostri anno secundo.

Podpis z prawej strony

Johannes de Lassko | R(egni) P(oloniae) Canc(e)ll(a)r(ius) s(ub)s(cripsi)t.

***Zygmunt** z Bożej łaski Król Polski, Wielki Książę Litewski, Ruski i Pruski Pan dziedziczny i td. Oznajmiamy niniejszego brzmieniem wszystkim, którym wiedzieć o tem potrzeba: Gdy imieniem Wielebnych Prałatów, Kanoników, i całej Kapituły zwłaszcza Czcigodny Jan z Krowicy Dziekan i Kanonik kościoła **lwowskiego** Nam przełożył, iż Szlachetny niegdy Jan czyli Janusz na **Maleczkowic**ach dziedzic za życia zdrowym na umyśle i ciele będąc, swoje dobra dziedziczne, mianowicie **Żydatyce i Maleczkowice** w ziemi ruskiej a powiecie **lwowskim** będące z innemi wsiami i dobrami ruchomemi i nieruchomemi gdziekolwiek leżącemi, przerzeczonemu Kościołowi metropolitalnemu **lwowskiemu** czyli wyżej wspomnionej Kapitule jego darował; i gdy ze strony tegoż Kościoła i Kapituły **lwowskiej** Nas upraszano, abyśmy onę darowiznę potwierdzili: My dla czci Boskiej i dla Rady Naszej o to proszącej, lubo Nas o rozszerzenie potwierdzenia do wszystkich dóbr upraszano, ze względu na dawcy następców jednak tylko co do trzeciej części tychże dóbr darowanych przychylić się postanowiliśmy i przychylamy się, przeto darowiznę ową w trzeciej części uważniamy z tym dokładem, iż onę Kapituła **lwowska** wieczyście według brzmienia darowizny dzierżyć i posiadać ma, tak jednak, aby z tej trzeciej części dóbr nieruchomych w prawie ziemskiem stojących, wyprawie wojennej, ilekrotnie pospolicie lub szczególowo nakazaną zostanie, prawom Naszym królewskim i ciężarom publicznym zadość się działo ze strony obdarowanych. Na świadectwo czego pieczęć Nasza u niniejszego pisma zawieszoną została. Dano w **Krakowie** w poniedziałku po niedzieli kwietnej lata Pańskiego **Tysiącznego Pięćsetnego Osmego** a w drugiem Naszego królowania.*

Jan z Łaska Królestwa polskiego Kanclerz podpisał.

Gałka woskowa z odciskiem pieczęci wielkiej koronnej wisi u dokumentu na pasku pergaminowym.

Oryginał znajduje się w archiwie Przewielebnej Kapituły lwowskiej obrz. łacińskiego. We Lwowie 20. lutego 1858. Wolański Fr.

Główny Redaktor **M. Szrzeniawa Sartyni.** Z c. k. galic. Drukarni rządowej.